

Sygn. akt VIII U 485/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Katarzyna Stefańczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy L. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 stycznia 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu L. T. prawo do emerytury poczynając od 1 stycznia 2016r.;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt. VIII U 485/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 stycznia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 887, z późn. zm.) odmówił ubezpieczonemu L. T. prawa do emerytury w niższym wieku w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, bowiem ZUS zaliczył mu jedynie 12 lat, 7 miesięcy i 22 dni takiej pracy.

W odwołaniu od decyzji oraz w toku procesu, ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Podniósł, iż pracę w warunkach szczególnych wykonywał w okresie od 1 września 1971r. do 31 maja 1985r. w Zakładach (...) w G., pracując najpierw

do 30 czerwca 1973r. w charakterze ucznia nauki zawodu, a od 1 lipca 1973r. pracując stale przy pracach bezpośrednio związanych z ubojem zwierząt. Nadto wskazał, iż taki charakter jego pracy wynika z zeznań świadków, o przesłuchanie których wniósł.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu organ rentowy podkreślił, że do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w G. od 1 września 1971r. do 30 czerwca 1973r., bowiem w tym okresie był uczniem praktycznej nauki zawodu oraz od 1 lipca 1973r. do 31 maja 1985r., bowiem za ten okres nie przedłożył on świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Dodatkowo zaznaczył, że nie uwzględnił do takiej pracy również okresów pobierania zasiłku chorobowego w latach 1995 – 1998, w łącznym wymiarze 5 miesięcy, a także pełnionej w latach 1975-77 służby wojskowej.

Sąd Okręgowy w Gliwicach poczynił następujące ustalenia:

W dniu 25 stycznia 2016r. ubezpieczony L. T., urodzony (...) złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Do 31 grudnia 1998r. udokumentował ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy – okoliczności te były niesporne pomiędzy stronami.

Na podstawie złożonych przez ubezpieczonego świadectw pracy, organ rentowy do 31 grudnia 1998r. uwzględnił mu jedynie 12 lat, 7 miesięcy i 22 dni pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 1 lipca 1973r. do 31 maja 1985r. na stanowisku ubojowca oraz wykrawacza i rozbieracza, bowiem za ten okres nie przedłożył on świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. ZUS nie zaliczył odwołującemu również pełnionej w okresie tego zatrudnienia służby wojskowej.

Ubezpieczony po modyfikacji odwołania, domagał się uwzględnienia do okresów pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Zakładach (...) w G. od 1 lipca 1973r. do 31 maja 1985r., łącznie z przypadającą w tym okresie służbą wojskową oraz niezaliczonymi przez ZUS okresami pobierania zasiłku chorobowego, wyłączonego z uwzględnionych dotychczas przez ZUS okresów pracy w warunkach szczególnych.

W okresie od 1 września 1971r. do 31 maja 1985r. ubezpieczony L. T. zatrudniony był w Zakładach (...) w G., z tym że do 30 czerwca 1973r. jako pracownik młodociany uczęszczający do szkoły przyuczającej do zawodu, świadczył pracę jedynie przez 4 dni w tygodniu. Po ukończeniu szkoły i uzyskaniu zawodu ubojowca, odwołujący od 1 lipca 1973r. podjął zatrudnienie w tych zakładach w pełnym wymiarze czasu pracy. W toku procesu Sąd ustalił, iż było to przedsiębiorstwo zajmujące się ubojem i przetwórstwem mięsa na potrzeby innych zakładów przetwórczych i handlu. Początkowo, tj. do 15 września 1973r. prowadzono w Zakładach ubój bydła i trzody chlewnej, a następnie wszelkie czynności związane z przygotowaniem mięsa do dalszej obróbki, jak zdzieranie skór, patroszenie, ćwiartowanie i wstępna rozbiórka. Wszystkie te czynności były wykonywane na hali ubojni. Następnie mięso podzielone na półtusze wieprzowe i ćwiartki wołowe było kierowane do dalszej rozbiórki, która odbywała się w oddzielnym budynku, przy czym rozbiórka mięsa wieprzowego odbywała się w hali na piętrze, gdzie panowała temperatura w okolicach 0 stopni C.. Natomiast rozbiórka mięsa wołowego odbywała się na parterze. W hali tej rozbiórki panowała temperatura poniżej 0 stopni C.. W dalszej kolejności mięso było kierowane w zależności od gatunku, bądź to do handlu, bądź też do dalszej przeróbki w procesie peklowania i wędzenia, czy też wyrobu przetworów garmazeryjnych. Od 16 września 1973r. zaprzestano jedynie uboju, natomiast w dalszym ciągu wykonywano pozostałe czynności okołoubojowe, jak oskórowanie mięsa, patroszenie, ćwiartowanie i wstępne rozbieranie.

Odwołujący po ukończeniu szkoły pracował początkowo przy uboju zarówno bydła jak i trzody. Z kolei po likwidacji uboju pracodawca powierzył mu stanowisko rozbieracza – wykrawacza III. W tym czasie został skierowany do pracy w hali rozbioru wołowego, gdzie zajmował się wszelkimi czynnościami związanymi z oprawieniem tusz wołowych po uboju i przekazywaniem wstępnie obrobionych tusz do dalszej obróbki. Jego charakter pracy w tym okresie

zasadniczo nie różnił się od pracy wykonywanej poprzednio. Jedyna różnica polegała na niewykonywaniu czynności uboju, które już w tym czasie były wykonywane przez inne zakłady mięsne. Do Zakładów (...) w G. przywożono natomiast zwierzęta po uboju w postaci półtuszy, które należało poddać wszystkim procesom niezbędnym do ich dalszej obróbki. W tym czasie jako rozbieracz – wykrawacz III, zajmował się obróbką tusz wołowych jedynie przy użyciu noża i prostych niezmechanizowanych narzędzi. Taki rodzaj pracy wykonywał do momentu powołania go do odbycia służby wojskowej. W okresie od 23 kwietnia 1975r. do 8 maja 1977r. L. T. odbywał służbę wojskową. Po zakończeniu tej służby od 8 maja 1977r. wrócił do dotychczasowego pracodawcy, który powierzył mu wówczas stanowisko rozbieracza – wykrawacza II. Praca zasadniczo nie różniła się od wykonywanej przed wojskiem, poza tym, że była wykonywana nie tylko przy użyciu noża, jak wcześniej, ale też przy użyciu narzędzi mechanicznych służących do ćwiartowania i rozbierania mięsa, takich jak skórowaczka do zdejmowania skóry, piły do przecinania połówek i do cięcia kości. Od roku 1980r. odwołujący czasowo był kierowany do hali rozbioru tusz wieprzowych, gdzie warunki pracy były łagodniejsze.

Odwołujący w trakcie całego zatrudnienia u tego pracodawcy wykonywał swoją pracę w opisany wyżej sposób, codziennie przez pełne dniówki robocze, a często nawet w godzinach nadliczbowych. Po zakończeniu pracy odwołujący nie starał się o wydanie świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, bowiem nie miał świadomości, że będzie mu w przyszłości potrzebne.

Razem z ubezpieczonym w spornym okresie pracowali, W. O. – wędliniarz, J. J. – rozbieracz, A. K. – brygadzysta – peklowacz, przełożony odwołującego, T. B. – wykrawacz.

Niezależnie od powyższego Sąd ustalił, że Zakłady (...) w G. były oddziałem Zakładów (...) w B., które jako całość uległy likwidacji i akta osobowe byłych pracowników zostały ostatecznie przekazane do Zakładów (...), razem z majątkiem Zakładów (...) w B.. W czasie powodzi jaka nawiedziła Zakłady (...) w roku 1998, cała dokumentacja osobowo – płacowa byłych pracowników Zakładów (...) w B., w tym Oddziału w G., uległa zalaniu i ostatecznie zniszczeniu.

W związku z powyższym Sąd pominął dowód z akt osobowych ubezpieczonego. Strony natomiast nie składały dalszych wniosków dowodowych.

Sąd ustalił też, że ZUS z zaliczonego przez siebie okresu pracy w warunkach szczególnych od 1 października 1995r. do 31 grudnia 1998r., wyłączył okresy pobierania zasiłku chorobowego w łącznym wymiarze 5 miesięcy.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, okazanych przez ubezpieczonego na rozprawie w dniu 29 marca 2017r.: pism Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa (...) w G. z dnia 29 sierpnia 1973r. i z dnia 20 sierpnia 1974r., umowy o pracę z dnia 9 maja 1977r, na podstawie której został zatrudniony na Wydziale Rozbioru Wołowego i Wykrawania jako rozbieracz wykrawacz II, zeznań świadków W. O., J. J. (k.25-28), Z. K. (k.40-41), T. B. (k.57 - 58), wyjaśnień ubezpieczonego (k. 59-60 i 70-72), akt emerytalnych A. K. i T. B., dołączonych do akt sprawy. Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a wyjaśnienia ubezpieczonego są precyzyjne, spójne i jednoznaczne a ponadto znajdują częściowe potwierdzenie i uzupełnienie w zeznaniach świadków, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia odwołującego w spornym okresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, L. T. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 887, ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
- ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zaś do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin.

Kwestie posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nieprzystąpienia do OFE nie były sporne.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy zaliczył jedynie 12 lat, 7 miesięcy i 22 dni takiej pracy.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału Sąd uznał, że ubezpieczony L. T., z dniem 13 stycznia 2015r. ukończył 60 rok życia, i na dzień 31 grudnia 1998r. udowodnił łącznie ponad 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Nie budzi wątpliwości Sądu, że praca ubezpieczonego w Zakładach (...) w G. od 16 września 1973r. do co najmniej 1980r. na stanowisku rozbieracza – wykrawacza, była pracą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywaną w szczególnych warunkach, tj. bezpośrednio przy uboju zwierząt.

Zgodnie z wykazem A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracą

w szczególnych warunkach, uprawniająca do niższego wieku emerytalnego były prace wymienione: w dziale X poz. 8, bezpośrednio przy uboju zwierząt.

Sąd uznał, że w wymienionym wyżej okresie odwołujący pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W tym czasie nie wykonywał innych czynności niż związane z opisanymi pracami bezpośrednio przy uboju zwierząt.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego praca przy uboju zwierząt wymieniona w pkt 8 działu X załącznika A do rozporządzenia z dnia

7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) obejmuje również czynności przygotowawcze i późniejsze związane z rozbiorem zwierząt (vide wyrok z 10 lutego 2012r., (...), LEX 1157554).W opisanym punkcie nie chodzi wyłącznie o sam ubój zwierząt, ale również o inne czynności bezpośrednio z nim związane, wykonywane, zarówno przed ubojem, jak i po jego dokonaniu (vide wyrok z dnia 25 marca 2014r. w sprawie I UK 335/13 ,LEX nr 1477425). Praca przy uboju zwierząt nie dotyczy samych czynności uboju, tzn. pozbawiania zwierząt życia, ale również oparzania, usuwania szczerzyny i naskórka, obróbki wstępnej oraz podzielenia tuszy .Według słusznych poglądów Sądu Najwyższego "prace bezpośrednio przy uboju zwierząt", muszą być postrzegane jeszcze szerzej i obejmować kolejne czynności mające na celu przygotowanie mięsa pochodzącego z uboju do jego dalszego przetworzenia. Rozbiór mięsa do takich czynności na pewno zaś należy (vide wyrok z dnia 6 sierpnia 2013r. II UK 9/13 (LEX nr 1388598).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że faktycznie dla odwołującego praca przy uboju zwierząt była tylko jedną z czynności przez niego wykonywanych, dodatkowo tylko w niedługim okresie, bo do 15 września 1973. Później do 1980r. wykonywał on jednak czynności rozbierania mięsa wołowego, co zgodnie z przedstawioną wyżej wykładnią, także wchodziło w zakres pojęcia pracy bezpośrednio przy uboju zwierząt. Jak bowiem wyżej wskazano, praca przy uboju zwierząt nie ogranicza się do samego uboju jako takiego, ale zawiera w sobie również czynności przygotowawcze, jak i późniejsze związane z rozbiorem mięsa. Niezależnie od tego należy zwrócić uwagę, że pozostałe czynności po uboju, związane z rozbieraniem mięsa wołowego były każdorazowo wykonywane przez ubezpieczonego w niskich temperaturach, poniżej 0 stopni, a praca taka (prace w chłodniach składowych i przykładowych o temperaturze wewnętrznej poniżej 0°C) mieści się w Dziale X pkt 7 załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. W późniejszych latach po 1980r. ubezpieczony był okresowo kierowany do pracy na hali rozbioru wieprzowego i pracował w lepszych warunkach. Nigdy natomiast nie wykonywał czynności związanych z produkcją i wytwarzaniem wędlin, czyli prac masarskich, które nie kwalifikują się do uznania za prace wykonywane w szczególnych warunkach

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom odwołującego oraz zeznaniom świadków w zakresie zbieżnym z wyjaśnieniami odwołującego. Sąd miał na uwadze, że świadkowie w większości nie byli bezpośrednimi współpracownikami odwołującego, wykonującymi swoją pracę w jego bezpośrednim sąsiedztwie, zatem ich spostrzeżenia są ogólne. Jedynie J. J. od roku 1981 okresowo pracował razem z ubezpieczonym, zaś świadek T. B. pracował z ubezpieczonym jedynie do stycznia 1974r.. pozostali świadkowie pracowali w innych wydziałach, zaś świadek Z. K. był wyłącznie synem przełożonego ubezpieczonego i charakter jego pracy był mu znany w ograniczonym zakresie z ustnych przekazów ojca. Sąd uznał jednak szczegółowe wyjaśnienia odwołującego za spójne logiczne i przekonujące, zauważając, że w pełni korelują one z zapisami w dokumentacji emerytalnej ubezpieczonego oraz przedłożonymi przez niego dokumentami.

Należy podkreślić, że okres zatrudnienia może być zaliczony do pracy

w warunkach szczególnych, gdy pracownik faktycznie wykonywał prace objęte wykazem prac uprawniających do wcześniejszej emerytury, pomimo że stanowisko jakie mu formalnie przypisano nie jest wymienione w wykazie. Wymieniony wyżej wykaz A nie określa bowiem stanowisk pracy, ale definiuje rodzaj prac, które są uważane za wykonywane w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania pracy jako realizowanej w szczególnych warunkach ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj, charakter i warunki pracy. Tym samym,

wbrew temu co zarzucał organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, nie ma znaczenia, iż w świadectwie pracy pracodawca nie wskazał, że praca była wykonywana bezpośrednio przy uboju zwierząt.

Bez znaczenia pozostaje także fakt, że w przedłożonym przez odwołującego, za pierwszy sporny okres, świadectwie pracy w warunkach szczególnych, pracodawca wpisał nazwę stanowiska, która nie odpowiada ściśle stanowisku wymienionemu w wykazie oraz, że świadectwa takiego nie wystawiono w stosunku do drugiego spornego okresu. Fakt wykonywania takiej pracy został bowiem wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia - w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Sąd miał też na uwadze, że organ rentowy z zaliczonego przez siebie okresu pracy w warunkach szczególnych od 24 października 1854r. do 31 grudnia 1998r., wyłączył ubezpieczonemu okresy pobierania zasiłku chorobowego w łącznym wymiarze 5 miesięcy.

Stosownie do art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Przepis ten został dodany ustawą z dnia 20 kwietnia 2004r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 121, poz.1264), która weszła w życie w dniu 1 lipca 2004r.

Z bogatego i ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego ukształtowanego na tle stosowania tego uregulowania prawnego wynika, iż przepis powyższy nie ma zastosowania do stanów powstałych przed jego wejściem w życie. Zatem okresy niezdolności do pracy z powodu choroby i macierzyństwa przypadające przed dniem 1 lipca 2004r. podlegają wliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy między innymi w wyrokach z dnia 5 maja 2005r. sygn. akt II UK 219/04, z dnia 23 kwietnia 2010r. sygn. akt II UK 313/09 i z dnia 13 lipca 2011r. sygn. akt I UK12/13 (por. również wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2016r. sygn. akt III AUa 74/16), a tut. Sąd stanowisko to w pełni podziela.

Niezależnie od powyższego Sąd miał na uwadze, że ZUS nie uwzględnił odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych okresu odbywanej przez niego w okresie od 23 kwietnia 1975r. do 8 maja 1977r. służby wojskowej. Należy jednak pamiętać, że okres służby wojskowej dla żołnierza zatrudnionego przed powołaniem do czynnej służby wojskowej w warunkach szczególnych (I kategorii zatrudnienia), który po zakończeniu tej służby podjął zatrudnienie w tych samych warunkach, jest nie tylko okresem służby w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 u.e.r.f.u.s., ale także okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu § 3 i 4 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 września 2015r. III AUa 620/15, LEX nr 1820468).

Odwołujący zarówno przed podjęciem, jak i po zakończeniu służby wojskowej wykonywał prace bezpośrednio przy uboju, tj. przy rozbiórce mięsa wołowego w chłodniach. Nie posiadał przerwy w zatrudnieniu przed podjęciem służby wojskowej. Również bezpośrednio po jej zakończeniu wrócił do wykonywania takiej samej pracy. Z tego też względu Sąd zaliczył okres pełnionej przez niego służby wojskowej do okresów pracy w warunkach szczególnych.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Nadto Sąd uznał, że z momentem złożenia wniosku emerytalnego,

odwołujący spełnił wszystkie warunki uprawniające go do otrzymania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

W związku z powyższym Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji, przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2016r. O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800) w punkcie drugim orzeczenia.

(-) SSO Mariola Szmajduch